

[Albrechtsen]

være et uantageligt krav, og det håber jeg Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre vil gøre klart for regeringen.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg må først sige, at jeg undrede mig over hr. Niels Helveg Petersens karakteristik af vores økonomiske politik, at der skulle være tale om en voldsom oppustning af de offentlige udgifter. Det, vi foreslog på finansloven, var merudgifter af størrelsesordenen 8-9 mia. kr. set i forhold til et statsbudget på 180 mia. kr. eller deromkring, og jeg har svært ved at forstå, at det skulle være en voldsom oppustning af de offentlige udgifter. Men o.k., det vigtigste er trods alt, at SF anviser fuld dækning for de udgifter, vi foreslår, og ikke kun i forhold til statskassen, men også i forhold til betalingsbalancen, og derfor forstår jeg slet ikke bemærkningen om, at vi skulle have stillet ting i udsigt, som ikke er realistiske. Politisk kan det være svært at realisere dem, da de forudsætter et flertal, men økonomisk kan det hænge sammen.

Hr. Niels Helveg Petersens modsvar var, at nu skulle der ske en styrkelse af erhvervene, der skulle ske en overførsel af ressourcerne til de private erhverv, og så skulle det nok løse problemerne. Jamen kære venner, det er det, der er sket i fem år nu; i fem år har man satset på den løsningsmodel at overføre ressourcer til de private erhverv og spare på den offentlige sektor. Har det løst problemerne? Jeg tror, vi hurtigt kan blive enige om, at det har det ikke. Udlandsgælden er markant større nu, end den var dengang. Underskuddene på betalingsbalancen tegner sig akkurat lige så dystert som dengang for fem år siden.

For det første vil vi fra SFs side sige til det, at vi mener, der også er brug for importbesparelser. Vi mener, at der bruges mange ting i Danmark, som det er unødvendigt at bruge så meget af, som vi gør, og derfor foreslår vi afgifter på miljøområderne, på ressourcemisbrug og på energimisbrug, sådan at vi kan spare meget af den unødige import, vi har i dag. En styrkelse af eksporten er vi med på, men sandelig ikke ved sådan en blind ressourceoverførsel, som hr. Niels Helveg Petersen lægger op til; den skal være langt mere målrettet.

Jeg vil pege på, at vi tværtimod bør mindske de meget generelle erhvervstilskud, som gives i øjeblikket, og så til gengæld lave målrettede udviklingsprogrammer, udviklingskontrakter ved offentlige indkøb, iværksættercentre, handelshuse, systemeksport – også med deltagelse af den offentlige sektor – og direkte offentlig produktion på de områder, hvor den private sektor ikke slår til. Det er målrettede initiativer, som man kan være sikker på at få en gevinst af. Det kan man ikke ved hr. Niels Helveg Petersens strategi.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Jeg er helt enig med hr. Albrechtsen i det, han sagde om udenrigsministeren, dog med ét forbehold: det er klart, at ministeransvarlighedsloven ikke gælder, når det drejer sig om dagsordener. Ministeren kan kun drages til ansvar på én måde, hvis han ikke retter sig efter de af Folketinget vedtagne dagsordener, nemlig ved at de partier, der har vedtaget dem, giver ministeren et mistillidsvotum. Det skal ikke skorte på vilje fra SFs side i den henseende, og jeg tror, det kunne lade sig gøre, hvis Det Radikale Venstre tog sin deltagelse i dagsordenerne alvorligt.

Nu er vi altså igen ved Det Radikale Venstre, og hr. Niels Helveg Petersen har jo bragt trosspørgsmålet ind i billedet, idet jeg får at vide, at jeg er en troende socialist. Jeg sad dernede og tænkte: ja, og hr. Niels Helveg Petersen er en troende liberalist. Men jeg synes, vi skal holde de religiøse problemer uden for debatten. Jeg er i hvert fald ikke troende på den måde, at jeg tror på mirakler af nogen karakter, hverken socialistiske eller liberalistiske.

Jeg synes, at en ordning – en såkaldt løsningsordning – der er baseret på, at almindelige lønmodtagere får købekraften forringet med 6-10 pct. og de dårligst stillede med 17 pct. i samme periode, som en begrænset del af befolkningen får sin købekraft, den disponible indkomst, forbedret med 13-14 pct. og selskaber med 19 pct., er helt urimelig og usolidarisk. Jeg kan ikke lide noget sådant, og derfor er jeg simpelt hen modstander af det.

Så vil jeg i øvrigt sige, at hr. Niels Helveg Petersens bevisbyrde over for SFs økonomiske politik må hvile på en lang række teoretiseringer og også en hel del fordrøjninger,